

CHANNEL CLASSICS

CCS 42620

SERGEI
RACHMANINOFF

Piano Concerto No.1

Preludes

*Rhapsody on a
Theme of Paganini*

Anna Fedorova *piano*
Sinfonieorchester St. Gallen
Modestas Pitrenas *conductor*

Anna Fedorova

Anna Fedorova is one of the world's premier pianists. From an early age, she demonstrated an innate musical maturity and astounding technical abilities. Her live recording of Rachmaninoff's 2nd Piano Concerto has over 23 million hits on YouTube, which makes it the most watched classical concerto. This recording is highly acclaimed by critics and renowned musicians. She regularly performs at the world's most prestigious concert halls such as the Royal Concertgebouw Amsterdam, the New York Carnegie Hall, Paris Théâtre des Champs-Élysées, the Palacio de Bellas Artes in Mexico City, the Zurich Tonhalle, the Warsaw Philharmonic, Bunka Kaikan in Tokyo, Sage Gateshead in Newcastle, Cadogan Hall in London and many others.

Anna's engagements included appearances at the Bergen Festival in Norway, Annecy Music Festival in France, Menuhin Festival in Switzerland, Ravinia Festival in the USA as well as performances with the Royal Philharmonic Orchestra, Kyoto Symphony Orchestra, the Orchestra Lamoureux, the Dallas Symphony Orchestra, Hong Kong Philharmonic Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, the Boston Philharmonic Youth Orchestra, Philharmonia Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, the Nordwestdeutsche

Philharmonie Orchestra and St. Gallen Orchestra.

During the season 2015-2016 Anna was the artist-in-residence in Edesche Concert Hall in Ede, The Netherlands. In 2017 she became the artistic director and co-founder of the International Chamber Music Festival Ede, which has resulted in two successful festivals to date.

Highlights of 2019 included engagements with the Philharmonia Orchestra and Utah Symphony Orchestra, Tangos with Marcelo Nisinman in the Concertgebouw Amsterdam, tours in Japan and Brasil with the State Symphony Capella of Russia and the Boston Philharmonic Youth Orchestra respectively, and the Sintra Festival in Portugal.

Anna graduated from the Lysenko School of Music in Kyiv, where she studied with Borys Fedorov, and the Accademia Pianistica in Imola, where she studied with Leonid Margarius. Anna received her master's degree and artist diploma at the Royal College of Music in London under the guidance of Norma Fisher. She has also been receiving regular artistic guidance from András Schiff, Steven Isserlis and Menahem Pressler.

Future album releases with Channel Classics include duo recordings with violist Dana Zemtsov and double bass player Nicholas Santangelo Schwartz.

www.annafedorova.com

Anna Fedorova Photo: Marco Borggreve

Modestas Pitrenas Photo: Anna-Tina Eberhard

Modestas Pitrenas Sinfonieorchester St. Gallen

Modestas Pitrenas is one of the most successful Lithuanian conductors of the younger generation. He has already established himself internationally through his extensive symphonic concert activities and opera conducting. He made his debut with Mozart's 'Magic Flute' at the Cologne Opera, performed at the Deutsche Oper am Rhein, Deutsche Oper Berlin, the Bolshoi Theater in Moscow, the National Opera in Warsaw, the Aalto Theater Essen, the Stuttgart Opera, the Finnish National Opera Helsinki and the Theater Basel.

Former Chief Conductor of the Kaunas Symphony Orchestra in Lithuania and former National Music Director of the Latvian National Opera in Riga, he is currently Principal Conductor and Artistic Director of the Lithuanian National Symphony Orchestra in Vilnius. Since the start of the 2018/2019 season Modestas Pitrenas has been Chief Conductor of the Sinfonieorchester St. Gallen and the Theater St. Gallen.

Pitrenas has studied at the Mozarteum in Salzburg and has graduated from the Lithuanian Academy of Music twice – choir (1997) and symphony conducting (under prof. J. Domarkas, 2003). He continued his studies for licentiate in music in 2002-2004 and participated in seminars and mas-

ter courses held by famous conductors, among them E. P. Salonen, J. Panula, H. Rilling. He has released over 10 choral, symphonic and opera CDs.

In recognition of his interpretation of classical and contemporary Lithuanian music, he was awarded the Lithuanian National Arts and Culture Prize in 2012.

The **Sinfonieorchester St. Gallen** was founded in 1877; today, as the professional orchestra of Eastern Switzerland, it comprises some seventy musicians from more than twenty countries. With the Tonhalle St. Gallen (1909) as its permanent residence, the orchestra has at its disposal the finest (and in recent years acoustically perfected) concert hall in the Bodensee region.

With its extensive concert calendar, opera engagements in the Theater St. Gallen and appearances in the St. Galler Festspielen, the orchestra plays a prominent role in the musical life of the region and further afield. Chamber music and projects for the youth augment the wide-ranging tasks of a modern symphony orchestra relating to the audience of today. Since 2018 Modestas Pitrenas has been Chief Conductor of the Sinfonieorchester St. Gallen.

Anna Fedorova Photo: Nicholas Santangelo Schwartz

Reflections

Throughout my life Rachmaninoff and his music have had a special place in my heart. Even though I am Ukrainian and was born in Kiev many decades after the October revolution, I always felt a connection to the old pre-revolutionary Russia (the one Rachmaninoff knew and grew up in) and its spirit, which is always present in his music. My grandmother on my father's side was representative of this true Russian culture. Her parents passed away when she was a little girl and she grew up with her grandmother, who lived most of her life in Pre-soviet Russia and who was still baring the traditions of the time. She passed it on to her granddaughter (my grandmother) whom I was very close to and spent a lot of time with during my early childhood. She introduced me to Russian literature and cinematography. Before starting school I was already reading Pushkin and Turgenev and saw the Russian film adaptation masterpiece of Tolstoy's 'War and Piece'. By the time I was 5 years old, I had my first crush – on Andrei Bolkonski.

My first acquaintance with Rachmaninoff was quite funny and also happened during early childhood (I must have been 6 or 7 years old). I remember my father practicing Rachmaninoff's Concerto No. 3 when he asked me to help him at the very end of the finale, where there is a quite complicated rhythmical sequence. He wanted me to play together with him the orchestra part – I was so excited! It took me some time before I could read the rhythm properly, but soon after I was very proudly playing with my father on... pan covers! During this period my father was rehearsing Rachmaninoff all the time at home and I was already then falling in love with the incredible harmonies, powerful emotions and beautiful long melodies which can't leave your heart indifferent.

The 1st Piano Concerto is a very unique combination of fresh youthfulness and maturity. Rachmaninoff wrote this Concerto at the age of 18, but he revised it 27 years later in the last few months before leaving Russia forever. The concerto is incredibly beautiful and rich with very fresh, unexpected and beautiful harmonies! His harmonic language here is in a way even more complex than in the 3rd Piano Concerto or Paganini Rhapsody. The music is very emotionally powerful, full of colour and atmospherically imaginative.

As an interlude between two large orchestral works, I included four of Rachmaninoff's Preludes – four little sketches of Russia: Op. 23 No. 1: darker side of Russian soul – deeply tragic, dramatic and hopeless. Op. 32 No. 12: here we see a picture of a snowy landscape, sleds pulled by horses with little

Recording session Photo: Daan van Aalst

bells ringing on their necks, and the feeling of light melancholy and a long way ahead. Op. 32 No. 5: This is the prelude of fresh spring air, the scent of lilac which Rachmaninoff adored and the feeling of quiet ecstasy from uniting with nature and beauty. Op. 23 No. 2: Showing the bright side of Russian soul – festive Easter Church bells, jubilation and exultation, generosity and warmth, and a big loving heart!

Rhapsody on a Theme of Paganini was the last big work Rachmaninoff wrote for piano. He wrote it in 1934 at his summer residence “Senar” which is located on Lake Lucerne in Switzerland.

Shortly before recording this album, I was extremely fortunate to visit this special place which is now overseen by the Rachmaninoff Foundation. It was so special to visit Rachmaninoff’s home – everything is left just as if he was still living there. All the furniture, silverware...even sheets and towels are authentic. Of course the biggest treat for me was to try Rachmaninoff’s piano which he bought in 1930 and which is kept in absolutely perfect shape! In fact it is the very piano he composed Paganini Rhapsody on. Being at his studio, sitting at his table, playing on his piano, and diving into the atmosphere of his life – all this was the greatest inspiration I could imagine for recording his music.

This album is like an express train, taking us through the whole of Rachmaninoff’s life. From his student years when he was composing his 1st Piano Concerto through adult years when he wrote the Preludes, his departure to the USA when he revised his Piano Concerto and to the last years of his life when he was spending his summers in Lucerne, Switzerland, composing and scampering around on his speed boat. Rachmaninoff was never able to return to, or even visit his home country after emigrating from Russia, but his homeland always remained in his heart and is always reflected in his music.

It was so special to embark on this Rachmaninoff journey with Jared Sacks, who always makes out of every recording session the most inspiring and creative process! I also couldn’t be happier to have the St. Gallen Symphony Orchestra and Modestas Pitrenas as my musical partners for this recording. – it was pure joy making music with them!

Anna Fedorova

The last train out of Russia

'In March I had already decided to leave Russia, but was unable to carry out my plan because Europe was still at war and no one could cross the frontier ... This was to be my last summer in Russia. The impressions I received from my contact with the peasants, who felt themselves masters of the situation, were hardly pleasant. The outbreak of the Bolshevik revolution still found me in my old flat in Moscow. I had started to rewrite my first piano concerto, which I intended to play again, and was so engrossed in my work that I did not notice what went on around me. Consequently, life during the anarchistic uprising, which turned the existence of a non-proletarian into hell on earth, was comparatively easy for me. I sat at my desk or piano all day without troubling about the rattle of machine guns and rifle shots. Three or four days after the fighting broke out I received a telegram with an invitation to give a series of ten concerts in Scandinavia. It was not easy to obtain a visum from the Bolsheviks, and I heard later that I was the last person allowed to leave Russia "legally".'

Thus Sergei Rachmaninoff in his 'Recollections' on the turbulent year 1917 in Moscow. On 22 December 1917 the Rachmaninoffs took the train from Saint Petersburg to the Finnish border, from where they travelled on an open sleigh through Finland to Helsinki. The composer took what he

could prop into their small cases, including a few notebooks with sketches for compositions and scores of his unfinished opera *Monna Vanna*, and Rimski-Korsakov's opera *The Golden Cockerel*. They reached Stockholm on 24 December and moved on to Copenhagen in January 1918. Rachmaninoff was forty-four years old, in debt and thus short of money, and the only source of income he could foresee was through a career as a concert pianist. And so he saw his dream of making a living as a composer fade yet further, a painful awareness that was to pursue him for the rest of his life. Now it was a question of drastically enlarging his piano repertoire for recitals and tours, and long hours of practice for his concert performances.

A youthful work revisited

To this end, Rachmaninoff, still in Moscow as the winter of 1917 set in, turned once more to a youthwork and subjected it to a thorough revision. It was the Piano Concerto No. 1, his Op. 1, written in 1891 at the age of eighteen during his studies at the Moscow conservatory. This sweeping revision, giving rise to the Piano Concerto No. 1 as we know it today, was therefore undertaken more than two decades after the work's original conception, in which time he had gained further experience writing the Second and Third Piano Concertos.

The Piano Concerto no.1 begins with ominous horn signals which release a cascade of tumbling piano chords, as though Rachmaninoff's beloved Russian church bells were ringing out. The main theme is lyrical and melancholic, and the second one is full of contrast. The enormous solo cadenza, driven along by forceful chords again reminiscent of bell-chiming, forms the very heart of the first movement. The short and slow middle movement has sometimes been compared to a Nocturne by Chopin; the piano has its own expressive, tuneful melody, enwrapped little by little in increasingly complex embellishments. In the highly virtuosic final movement, Allegro vivace, the rhythms of triple and quadruple meters each struggle to gain precedence, creating extra tension in this the most dramatic of Rachmaninoff's piano concertos.

'Paganini Rhapsody'

Rachmaninoff's Rhapsody on a Theme of Paganini was written seventeen years later. Rich in contrast, sparkling, dreamy and rousing, this work for piano and orchestra was composed in 46 days between 3 July and 18 August 1934. It was not completed in Russia, where by that time Rachmaninoff's music was forbidden, but in Switzerland. As was his custom, the composer gave the first performance himself on 7 November of that year in Baltimore, with the Philadelphia Orchestra under Leopold

Stokowski. The piece contains pages that are among the most fascinating from Rachmaninoff's oeuvre. He took his theme from the last of the 24 Caprices for violin solo by the virtuoso violinist Paganini. In the 24 variations on this theme, dreamy poetry and astonishing virtuosity alternate at lightning speed. The variations are grouped in clusters in accordance with the usual three movements of a piano concerto, but without interruption. The full theme is heard in the first variation, introduced by the violins and taken up by the piano. A second prominent theme, and really one of Rachmaninoff's favourites, is the Dies irae (Day of wrath), the Gregorian chant from the Requiem Mass with words on the Day of Judgement. It appears in the 7th, 10th and final variations. The heart of the work is the moving 18th variation, with its tuneful inversion of Paganini's theme. All in all this brilliant and atmospheric late romanticism summons bitter-sweet memories of a Russia that no longer existed when Rachmaninoff put his Rhapsody to paper.

Preludes

The four Preludes from opus 23 and opus 32 recall the glories of Rachmaninoff's Russian years, when he was so very productive as a composer and wrote the music for his own recitals, like so many composer-pianists such as Chopin and Liszt. He even made breathtaking and memorable record-

ings of several preludes himself, including opus 32 no. 5 and no. 12 in G sharp minor. They go to demonstrate why his fellow countryman Igor Stravinsky considered Rachmaninoff 'a genius' and Vladimir Horowitz described him as 'a musical

god'. The brilliant pianist lived at that time in the film colony on Long Island in California, from where he attained world fame with works that had largely been written in Russia. He died there in 1943, shortly before his 70th birthday.

Clemens Romijn

Anna Fedorova Photo: Nicholas Santangelo Schwartz

Reflecties

Rachmaninov en zijn muziek hebben van jongs af aan een speciale plek in mijn hart. Ook al ben ik Oekraïense en werd ik vele decennia na de Oktober Revolutie geboren in Kiev, ik heb altijd een band gevoeld met het Rusland van voor de revolutie. Het Rusland waar Rachmaninov in opgroeide en waarvan de geest altijd rondwaart in zijn muziek. Door de grootmoeder van mijn vader leerde ik de Russische cultuur kennen. Haar ouders stierven toen ze nog maar een jong meisje was. Ze groeide op bij haar grootmoeder die het grootste deel van haar leven had doorgebracht in het Pre-soviet Rusland en de tradities van haar generatie bij zich droeg. Zij gaf deze door aan haar kleindochter, mijn grootmoeder, met wie ik een innige band had en waar ik als kind veel tijd mee doorbracht. Ze liet me kennis maken met Russische literatuur en film. Voordat ik naar school ging las ik Pushkin and Turgenev en zag ik de Russische verfilming van Tolstoj's meesterwerk 'Oorlog en Vrede'. Op mijn vijfde werd ik voor het eerst verliefd: op Andrei Bolkonski.

Mijn eerste kennismaking met Rachmaninov was grappig. Ik moet een jaar of zes, zeven geweest zijn en herinner me mijn vader die het Derde Pianoconcert van Rachmaninov aan het studeren was. Hij vroeg of ik hem wilde helpen bij het einde van de finale, waar een moeilijke ritmische sequens zit. Ik moest samen met hem het orkest spelen – ik vond het heel spannend! Het duurde even voor ik het ritme onder de knie had, maar al snel speelde ik trots mee ... op pannendeksels! Mijn vader studeerde destijds altijd thuis, vooral Rachmaninov, en ik werd als kind gegrepen door de ongelooflijke samenklanken, de sterke emoties en de prachtige, lange melodieën die klonken in zijn muziek en die je niet onberoerd kunnen laten.

Het Eerste Pianoconcert is een unieke combinatie van jeugd en volwassenheid. Rachmaninov schreef het werk op zijn achttiende en herschreef het zevenentwintig jaar later, vlak voor hij Rusland voor altijd zou verlaten. Het Pianoconcert is van een ongekende schoonheid, vol frisse, onverwachte mooie harmonieën! Zijn harmonische taal is hier in sommige opzichten nog complexer dan in zijn Derde Pianoconcert of in Paganini's Rhapsody. De muziek is ontroerend energiek, vol kleur en schilderachtige diepte.

Als interlude tussen de twee grote orkestwerken op dit album heb ik voor vier Preludes van Rachmaninov gekozen, vier kleine schetsen van Rusland: Op. 23 Nr. 1 toont de donkere kant van de Russische ziel, traag, dramatisch, zonder hoop; Op. 32 Nr. 2 laat een sneeuwlandschap zien met

rinkelende belletjes van paarden die de sleden trekken, een gevoel van lichte melancholie en een lange weg nog te gaan; Op. 32 Nr. 5 is de prelude van prikkelende lentelucht, de geur van lilies waar Rachmaninov zo van hield, een gevoel van rustige extase door het samensmelten van natuur en schoonheid; Op. 23 Nr. 2 laat de lichte kant van de Russische ziel horen: feestelijke kerkklokken, jubelende opgetogenheid, vrijgevigheid, warmte en een groot, liefhebbend hart!

Rhapsody op een Thema van Paganini was het laatste grote werk dat Rachmaninov schreef voor piano. Hij schreef het in 1934 in zijn zomerverblijf 'Senar' aan het meer van Luzern in Zwitserland. Vlak voor het opnemen van dit album was ik zo bevoorrecht deze speciale plek, die wordt onderhouden door de Rachmaninov stichting, te mogen bezoeken. Het was bijzonder te zien hoe alles in zijn huis nog is zoals hij het heeft achtergelaten. Alle meubels, het zilveren bestek, zelfs het linnengoed is authentiek. Het mooiste moment was natuurlijk de kans die ik kreeg om Rachmaninovs vleugel te bespelen die hij kocht in 1930 en die nog in perfecte staat is! Hij componeerde er Paganini's Rhapsody op... In zijn studio te mogen zijn, achter zijn bureau te zitten, zijn vleugel te bespelen en me zo even in zijn leven te kunnen onderdompelen was de meest inspirerende voorbereiding voor het opnemen van zijn muziek die ik me had kunnen wensen.

Dit album is als een sneltrein die ons door het leven van Rachmaninov voert: langs zijn studentenjaren waarin hij zijn Eerste Pianoconcert schreef, langs de Preludes, langs zijn vertrek naar Amerika waar hij het Eerste Pianoconcert herschreef en uiteindelijk naar Luzern in Zwitserland waar hij de laatste zomers van zijn leven componerend doorbracht, afgewisseld met tochtjes op zijn geliefde speedboot. Na zijn emigratie uit Rusland heeft Rachmaninov nooit meer de kans gekregen terug te keren naar zijn vaderland, niet eens als bezoeker. Maar Rusland bleef in zijn hart. En dat reflecteert voor altijd in zijn muziek.

Het was heel bijzonder deze Rachmaninov-reis te maken met Jared Sacks die altijd weer van iedere opnamesessie een creatief en inspirerend proces weet te maken! Ook ben ik mijn muzikale partners bij het opnemen van dit album, Sinfonieorchester St. Gallen en Modestas Pitrenas, dankbaar. Het was een feest dit samen met hen te mogen doen!

Anna Fedorova

Vertaling: Lydi Groenewegen

De laatste trein uit Rusland

'Ik had in maart al besloten om Rusland te verlaten, maar ik kon mijn plan niet uitvoeren omdat er nog steeds oorlog heerste in Europa en het onmogelijk was de grens over te steken ... Dit zou mijn laatste zomer in Rusland zijn. Mijn indrukken van ontmoetingen met de boeren, die zich van de situatie meester hadden gemaakt, waren niet bepaald aangenaam. Ik was in mijn flat in Moskou toen de bolsjewistische revolutie uitbrak. Ik was begonnen met het herschrijven van mijn eerste pianoconcert, dat ik opnieuw wilde spelen, en ging zo op in wat ik deed dat ik me niet realiseerde wat er om me heen gebeurde. Daarom was het leven tijdens de anarchistische opstand, die het bestaan van een niet-proletariër tot een hel op aarde maakte, voor mij relatief gemakkelijk. Ik kon elke dag aan mijn bureau of piano zitten, zonder bang te hoeven zijn voor het geratel van machinegeweren. Drie of vier dagen nadat de gevechten uitbraken, ontving ik een telegram met een uitnodiging om een serie van tien concerten te geven in Scandinavië. Ik had moeite met het verkrijgen van een visum van de bolsjewieken. Later hoorde ik dat ik de laatste persoon was die Rusland "legaal" mocht verlaten.'

Dat schreef Sergej Rachmaninov in zijn 'Herinneringen' over de bewogen tijd in 1917 in Moskou. Op 22 december 1917 verlieten de Rachmaninovs Sint-Petersburg met de trein

naar de Finse grens, vanwaar ze met een open slee door Finland reisden en naar Helsinki. Rachmaninov droeg wat ze in hun kleine koffers konden stoppen, enkele notitieboekjes met schetsen van composities en partituren van zijn onafgemaakte opera Monna Vanna en de opera Gouden Haan van Rimski-Korsakov. Op 24 december kwamen ze aan in Stockholm en in januari 1918 verhuisden ze naar Kopenhagen. Rachmaninov was vierenveertig, had schulden, had geld nodig en zag als enige bron van inkomsten een carrière als concertpianist. Zo zag hij zijn droom van een bestaan als componist meer en meer in het gedrang komen, een pijnlijk besef dat hem de rest van zijn leven zou blijven achtervolgen. Het was zaak zijn pianorepertoire voor recitals en tournees drastisch uit te breiden en hard te studeren voor zijn optredens.

Een jeugdwerk onder handen genomen

Daarvoor had hij in het begin van de winter van 1917, nog in Moskou, een jeugdwerk van de plank gehaald dat hij ingrijpend onder handen had genomen. Het was het Pianoconcert nr. 1, zijn opus 1, geschreven op zijn achttiende (1891), toen hij nog een student was aan het conservatorium van Moskou. Door deze grondige revisie ontstond het Pianoconcert nr.1 zoals het tegenwoordig bekend is. Dat was meer dan twee decennia later en met de ervaring van twee nieuwe

pianoconcerten, namelijk het Tweede en Derde.

Het Pianoconcert nr.1 begint met onheilspe-lende hoornsignalen die een cascade van piano-akkoorden omlaag laten tuimelen alsof hier Rachmaninovs dierbare Russische kerkklokken luiden. Het hoofdthema is lyrisch en melanco-lisch, en het tweede vol contrast. De enorme solo-cadens van het eerste deel is het hart van het openingsdeel, aangedreven door krachtige akkoorden die opnieuw klokgelui in herinnering roepen. Het korte langzame middendeel is wel eens vergeleken met een nocturne van Chopin. Hier heeft de piano zijn eigen expressieve zangeri-ge melodie die gaandeweg wordt omkleed met steeds complexere omspelingen. In het uiterst virtuoze laatste deel, Allegro vivace, strijden het ritme van een driedelige en vierdelige maat om de voorrang, wat zorgt voor extra spanning in dit meest dramatische van Rachmaninovs piano-concerten.

‘Paganini-Rapsodie’

Van zeventien jaar later is Rachmaninovs Rapsodie op een thema van Paganini. Het is een contrast-rijk, sprankelend, dromerig en opzwevend stuk voor piano en orkest, geschreven in 46 dagen tus-sen 3 juli en 18 augustus 1934. En niet in Rusland, waar Rachmaninovs muziek inmiddels verboden was, maar voltooid in Zwitserland. Rachmaninov speelde zoals gebruikelijk zelf de première, op 7

november dat jaar in Baltimore, samen met het Philadelphia Orchestra onder Leopold Stokowski. Het stuk bevat bladzijden die tot de meest fascine-rende uit Rachmaninovs oeuvre behoren. Rachma-ninov ontleende zijn thema aan het laatste van de 24 Caprici voor viool solo van vioolvirtuoes Paganini. In de 24 variaties over dit thema wisselen dromerige poëzie en adembenemende virtuositeit elkaar bliksemsnel af. De variaties zijn als groepen bijeen gevoegd tot de gebruikelijke drie delen van een pianoconcert, maar dan zonder onderbreking. Het volledige thema is in de eerste variatie te horen, waar het door de violen wordt geïntrodu-ceerd en verderop wordt overgenomen door de piano. Een tweede belangrijk thema, en eigenlijk een van Rachmaninovs lijfthema's, is het Dies irae (Dag der wrake), het gezang over de dag van het laatste oordeel uit de gregoriaanse dodenmis. Het verschijnt in de zevende variatie, de tiende en de laatste. Het hart van het werk is de meeslepen-de 18de variatie, met de zangerige omkering van het thema van Paganini. Deze briljante en sfeer-volle laatromantiek roept bitter-zoete herinnerin-gen op aan een Rusland dat niet meer bestond toen Rachmaninov zijn Rapsodie op papier zette.

Preludes

In de vier Preludes uit opus 23 en opus 32 wordt terug geblikt naar de tijd van Rachmaninovs glans-rijke tijd in Rusland, toen hij uiterst productief was

als componist en de muziek componeerde voor zijn eigen recitals, zoals zoveel componerende pianisten, onder wie Chopin en Liszt. Van enkele preludes maakte Rachmaninov zelf adembemende en gedenkwaardige opnamen, zoals van de Preludes opus 32 nr.5 en nr.12 in gis. Daaraan is af te horen waarom zijn landgenoot Igor Stravins-

ky hem 'een genie' vond en Vladimir Horowitz hem 'een muzikale god' noemde. De geniale pianist woonde destijds in de filmkolonie op Long Island in Californië en verwierf vandaar wereldfaam met werken die hij voor een groot deel nog in Rusland had geschreven. En daar overleed hij ook in 1943, kort voor zijn zeventigste verjaardag.

Clemens Romijn

Recording session Photo: Daan van Aalst

'Four Fantasies'
Schumann, Beethoven, Scriabin, Chopin

CCS 41318

(...) An exciting set of solo piano works played by Anna Fedorova, captured with superb concert-hall atmosphere by Dutch label Channel Classics.

GRAMOPHONE

(...) Mood swings and rich color nuances are optimally performed. (...)

DE GELDERLANDER *****

Fedorova's delivery of the arpeggiated, sequential chord literally shimmers with sensitive inflection, studied, thoughtful, and emotionally compelling, given the dreamy, improvisatory character of the first movement. (...) fortissimi and sforzati project a potent, unapologetic energy. Liquid runs, a defined bass line, and seamless roulades define a most gratifying rendition of perhaps the most over-performed of all piano sonatas, but here in refreshed figures. [Beethoven]

AUDIOPHILE AUDITION *****

NEW!
'Storyteller'
Chopin, Liszt, Scriabin

CCS 42219

Production

Channel Classics Records

Producer

Jared Sacks

Recording engineer, editing, mastering

Jared Sacks

Assistant recording engineer

Daan van Aalst

Piano tuner

Bruno Bösch

Cover design

Ad van der Kouwe, Manifesta, Rotterdam

Cover photography

Marco Borggreve /

Andrew Bossi - Wikimedia Commons

Liner notes

Clemens Romijn, Anna Fedorova

Translations

Stephen Taylor, Lydi Groenewegen

Recording location

Tonhalle Theater St. Gallen, Switzerland

Recording date

November 13-15, 2019

*Technical information***Microphones**

Bruel & Kjaer 4006, Schoeps

Digital converter

Horus / Merging Technologies (DXD)

Editing software

Pyramix Workstation / Merging Technologies

Cables*

Van den Hul

Mixing board

Rens Heijnis, custom design

*Mastering Room***Speakers**

Grimm LS1

Cables*

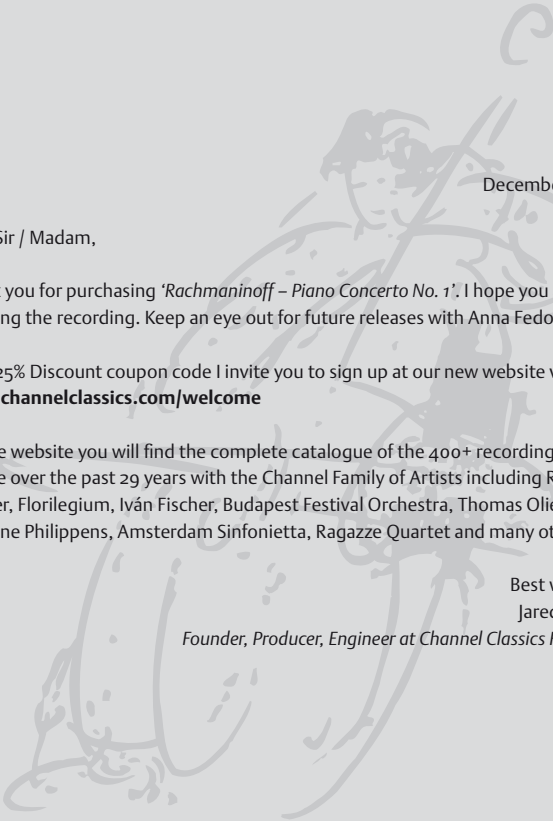
Van den Hul

*exclusive use of Van den Hul 3T cables

*A special thank you to the Rachmaninoff foundation
for the rare opportunity of visiting 'villa Senar'.*

www.channelclassics.com

www.annafedorova.com

December 2019

Dear Sir / Madam,

Thank you for purchasing '*Rachmaninoff – Piano Concerto No. 1*'. I hope you are enjoying the recording. Keep an eye out for future releases with Anna Fedorova.

For a 25% Discount coupon code I invite you to sign up at our new website via this page: **channelclassics.com/welcome**

On the website you will find the complete catalogue of the 400+ recordings that I made over the past 29 years with the Channel Family of Artists including Rachel Podger, Florilegium, Iván Fischer, Budapest Festival Orchestra, Thomas Oliemans, Rosanne Philippens, Amsterdam Sinfonietta, Ragazze Quartet and many others.

Best wishes,
Jared Sacks

Founder, Producer, Engineer at Channel Classics Records

SERGEI RACHMANINOFF (1873-1943)

Piano Concerto No.1

Preludes

Rhapsody on a Theme of Paganini

Anna Fedorova *piano*

Sinfonieorchester St. Gallen

Modestas Pitrenas *conductor*

*Piano Concerto No.1 in F sharp
Minor, Op.1* (1890-1891/1917)

1	Vivace	14:14
2	Andante	7:33
3	Allegro vivace	8:30

Preludes (1903/1910)

4	Prelude Op. 23 No. 1 in F sharp Minor (1902)	3:39
5	Prelude Op. 32 No. 12 in G sharp Minor (1910)	2:33
6	Prelude Op. 32 No. 5 in G Major (1910)	3:16
7	Prelude Op. 23 No. 2 in B flat Major (1902)	3:26

*Rhapsody on a Theme of
Paganini, Op.43* (1934)

8	Introduction – Variations 1-6	3:51
9	Variations 7-10	3:21
10	Variation 11	1:42
11	Variations 12-15	3:57
12	Variations 16-17	3:49
13	Variation 18	2:52
14	Variations 19-24	5:31

Total time 69:00